

KŁOPOTANIE (1) *sb n*

A sg kłopot(a)ni(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Kłótność: Lepak gdy fie dziwował Albiciades [!] iakoby on [Sokrates] tey fwey żenie to kłopotanie mógł ścipieć, odpowiedział *BielŻyw* 48.

Cf **KŁOPOT, KŁOPOTAĆ SIĘ**

MM